

Ucenicul care „nu ne urmează”

Versete călăuzitoare: Marcu 9.38-41

Marcu 9.38-41: Și Ioan I-a răspuns: „Învățătorule, noi am văzut pe cineva scoțând demoni în Numele Tău; și l-am oprit, pentru că nu ne urma”. Dar Isus le-a spus: „Nu-l opriți; pentru că nu este nimeni care să facă o minune în Numele Meu și îndată să poată să Mă vorbească de rău. Pentru că cine nu este împotriva noastră, este pentru noi. Pentru că oricine vă va da să beți un pahar cu apă în Numele Meu, pentru că sunteți ai lui Hristos, adevărat vă spun, nicidecum nu-și va pierde răsplata.”

Ioan povestește în Marcu 9.38-41 despre un om, care scotea demoni în Numele lui Hristos. Nu pare prea frumos când el spune de două ori, că omul acesta nu „ne” urmează și că „noi” – așa cum spune el – am încercat chiar să-l oprim. De ce nu a spus el mai bine, că problema acestui om consta în aceea că el nu-L urma pe *Domnul*? Ce contează dacă el nu ne urmează *pe noi*? Nu putea Ioan să fie mai modest, cu atât mai mult cu cât puțin înainte ucenicii înșiși nu au avut putere să scoată demoni, ceea ce Domnul le-a imputat în cuvinte clare (Marcu 9.14-19)?

Nu este aceasta o atitudine spirituală, pe care noi o putem vedea clar și astăzi? Și noi suntem în stare să împiedicăm pe cineva în lucrarea lui spirituală, numai pentru că el nu „ne” urmează. Să citim Numeri 11.27-29, unde Iosua vrea să împiedice doi oameni să profetească și Moise răspunde: „De ar fi tot poporul Domnului profeți; de Și-ar pune Domnul Duhul Său peste ei!” Și aici unii făceau o lucrare spirituală în afara locului rânduit. Aceasta nu era corect în sine, dar cu toate acestea nu era un motiv să-i împiedici. Dimpotrivă, așa pare Moise să spună, este întotdeauna mai bine să profetești într-un mod care nu este în totul corect, decât să nu profetești deloc.

Acesta este un argument asemănător cu ceea ce auzim de la Domnul Isus: voi nu trebuie să împiedicați pe altul în lucrarea lui, căci el stă în picioare sau cade pentru Domnul lui (compară cu Romani 14.4). – Dacă este vorba de un împreună-rob cu adevărat, noi trebuie, chiar dacă avem anumite obiecții împotriva lui, să pornim de la regula că cine nu este împotriva Domnului este pentru El. Omul acesta, care scotea demoni, într-adevăr nu-L urma pe Domnul, dar el nu era nici împotriva Lui, căci El scotea demoni în Numele Lui (compară cu Matei 12.30, unde Domnul nu vorbește despre robi adevărați, chiar dacă vorbesc robi ai lui Dumnezeu slabi, ci de robi falși). Vedem aici (Marcu 9.41) pe Domnul ca Rob smerit, care știe să prețuiască chiar și cea mai neînsemnată faptă a unui împreună-rob. Noi trebuie să-L urmăm ca robi neînsemnați.